k tomu, že ani advokátní, ani notářská komora nebyla k jednání tomuto pozvána, navrhla notářská komora Pražská advokátní komoře, aby společně dožadovaly se toho, aby ministerstvo financí přivzalo delegáty obou stavů k tomuto jednání, neboť jest jisto, že ve věcech poplatkových nemůže míti nikdo více zkušenosti, jako advokáti a notáři, jejichž rukama procházejí nejrůznější listiny o právních jednáních a převody majetkové na případ smrti.

Ministerstvo spravedlnosti zaslalo všem notářským komorám na vědomí výnos ze dne 5. října 1934 č. 51262/34-11 tohoto znění:

»V příštím čísle Věstníku ministerstva spravedlnosti bude uveřejněno toto sdělení:

Doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů poštou.

Sdělení č. 84/1928 Věstníku se doplňuje takto:

Ministerstvo pošt a telegrafů ustanovilo, že předpisy o doručování soudních vyřízení poštou platí napříště i pro doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů za těchto podmínek:

1. notáři jako soudní komisaři budou používati pro svá vyřízení podávaná buď obyčejně nebo doporučeně vlastních obálek;
2. obálek se zpátečními lístky smějí používati pouze pro vyřízení podávaná doporučeně; obálky mohou býti barvy buď bílé nebo modré a musí se svojí úpravou shodovati s bílými nebo modrými obálkami soudních vyřízení ve věcech civilních;
3. na adresní straně vyřízení jest zřetelně vyznačiti: »Notář N. N. jako soudní komisař«;
4. vyřízení určená adresátům poštovnému podrobeným jest opatřiti poznámkou »Věc služební — poštovné platí adresát«; doručné i poplatek za zpáteční lístek musí býti ovšem zapraven ihned při podání.

Pro vlastní doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů platí §§ 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21 a 24 ustanovení č. 15/1927 Věstníku ministerstva pošt a telegrafů, část věcná č. 8., které jsou otištěny ve sdělení č. 84/1928 Věstníku.

O reklamaci zpátečních lístků k vyřízením notářů jako soudních komisařů platí — obdobně jako pro soudní vyřízení, která podávají advokáti — příslušná ustanovení poštovního řádu.

Členové komory buďte na to upozorněni.«

SPOLEK ČSL. NOTÁŘŮ ODBOR »PRAHA«

dovoluje si Vás uctivě zváti na

PŘÁTELSKÝ VEČÍREK,

který se bude konati

dne 27. října 1934 v Obecním domě v jídelně v I. poschodí o 7. hod. večer se společnou večeří.

Vzhledem k této společné večeři prosíme, abyste svoji přihlášku s udáním počtu osob, které s sebou přivedete, zaslal nejdéle do 26. října na adresu pí. Vojtíkové, sekretářky notářské komory v Praze II., Žitná 4b, aby dostatečný počet večeří mohl býti obstarán.

Poněvadž po večeři následuje přátelská zábava s tancem, prosí se o hojnou účast dám.

Za odbor »Praha« spolku čsl. notářů

Výbor.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Pochybená taktika. Dne 1. září t. r. byla uveřejněna v Poledním listě tato zpráva:

»Deset let už čekají... Kandidáti notářství čekají někteří na jmenování až přes deset let. Snad se pro nával práce nenašel dosud čas podepsati jmenování šesti moravských notářů, ač v Mor. Ostravě je notářské místo neobsazeno dvě léta, v Jevíčku 1½ roku atd. Či na koho tato místa čekají?«

Všichni si z vážných důvodů upřímně přejeme, aby jmenování neobsazených míst bylo urychleně provedeno. Nemůžeme však v žádném případě souhlasiti s nevybíravým způsobem, kterým se o to pokusil nerozvážný pisatel bohužel pravděpodobně z řad našeho stavu.

Jest přece více než samozřejmé, že podobné anonymní výpady, zejména v časopise podobného druhu nemohou na místech, kterým byly adresovány, nalézti vážného přijetí a ohlasu. Naopak musí vyvolati podobnou nelibost, jakou vyvolaly u nás, kteří s takovými způsoby zásadně nesouhlasíme. Takto se věci více škodí než prospívá.

Uvědomujeme si při čtení uvedených řádků, že zprávy podobného druhu mohou oprávněně vrhati nepříznivý stín na celý náš stav a vzbuzovati odůvodněné pochyby o dostatku dobré vůle a loyálnosti jednotlivých členů naší stavovské organisace.

Útěchou nám v tomto případě jest, že jde o nedobře myšlený čin jednotlivce, který jest smýšlení většiny našeho celku daleko vzdálen.

Netřeba snad připomínati, že naše demokratická ústava dává nám dosti vhodných prostředků, kterými můžeme otevřeně hájiti svá práva a přání. Mimo jiné též ve vlastním stavovském časopise.

Způsob volený uveřejněnými řádky v Poledním listě, jest prostředkem nevhodným a nedůstojným našeho stavu. Působí neblaze jak mezi námi, tak beze vší pochyby i na venek.

Dr. Bohuš Fleischer.

Poznámka: Výbor Spolku československých kandidátů notářství se s tímto projevem moravského kolegy plně ztotožňuje a starosta spolku kol. V. Macas učinil již příslušné prohlášení v tom směru přímo pp. ministerským referentům dne 19. září t. r.

Započítání presenční služby vojenské do praxe kandidátů notářství. Odbočka spolku čs. kandidátů notářství v Brně podala dne 27. dubna t. r. žádost ministerstvu spravedlnosti o vydání směrnic pro započítávání presenční vojenské služby do praxe kandidátů notářství. Podnět k tomu, jak známo z referátu o valné hromadě v Českém Právu čís. 5/34, dal postup notářské komory brněnské při sestavení seznamu kandidátů. Ministerstvo spravedlnosti výměrem z 10. září 1934 č. 46465/34/11 sdělilo, že souhlasí v této věci se stanoviskem krajského soudu civilního v Brně, tlumočeným vyjádřením presidia tohoto soudu ze dne 30. června 1934 Pres. 5508/13/34. Vyjádření soudu zní doslovně:

»Pro započítání presenční vojenské služby do prakse notářského kandidáta není opory ani v notářském řádu ani v jiném zákoně.

Z ustanovení § 117 a 118 not. ř. vyplývá pravý opak. Prakse tato určena jest k tomu, aby se kandidát pod vedením a dozorem notářovým vzdělal ve všech notářských jednáních a jest notář odpovědný za to, že kandidát celou službu prakse této skutečně v jeho kanceláři vykoná, jsa povinen každé její přerušení oznámiti notářské komoře.

Prakse u notáře jest výlučná, kandidát nesmí býti současně zaměstnán ani v advokátní ani v soudní ani v jiné státní nebo soukromé službě. Platí to též o presenční službě vojenské, trvající půldruhého roku, kterou sluší považovati za také přerušení prakse a nelze ji klásti na roveň pouhému přechodnému onemocnění.

Pokud pak přichází v úvahu obdoba předpisů daných pro státní zaměstnance, může jíti jen o ustanovení § 8 org. zák., podle něhož se do předepsané přípravné služby soudcovské nezapočítává doba absence převyšující v jednom roce 6 neděl a přirozeně ani mnohem déle trvající presenční služba vojenská. Smysl zákona jest zřejmě ten, že doba přípravy pro povolání soudcovské musí býti dobou skutečně této přípravě věnované služby, nikoliv tedy započtenou dobou pomyslnou.

Stejně by tomu mělo býti i u prakse notářské, která jest myšlena jako prakse efektivní a jen jako taková jest způsobilá zajistiti potřebné všestranné vyškolení.

Pokud v této příčině došlo k úchylkám, šlo vždy jen o započtení doby válečné (cís. nař. č. 262/16 ř. z. a nař. min. sprav. č. 268/16), pokud se týče výjimečné služby vojenské podle zákona č. 139/13 ř. z., k níž však vojenská služba presenční nenáležela (sděl. na str. 54 Věst. min. sprav. z r. 1915).

Není proto pro postup notářské komory v Brně zákonného podkladu.

Potvrdí-li notářská komora praksi notářského kandidáta se započtením presenční služby vojenské, není státní spáva tím vázána a nepotřebuje k usnesení notářské komory o započtení vojenské presenční služby přihlížeti.«

Otázka započtení presenční vojenské služby in merito jest naším spolkem pozorně sledována a bylo výboru spolku uloženo, aby při případné zákonné úpravě započítávání této služby u státních a veřejných zaměstnanců uplatňoval tuto výhodu také ve prospěch kandidátů notářství.